

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ Nhật, ngày 09/02/2025.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 171

Tu học Phật pháp cần phải mở rộng tâm lượng nếu không mọi hành động việc làm đều chỉ vì “*ta*” và cái “*của ta*”, nên đều là không tốt, đều là bất thiện. Mở rộng được tâm lượng thì tất cả mọi việc làm lúc ấy mới đúng là hy sinh phụng hiến.

Trong bài học hôm trước, có người nêu lên nghi vấn rằng nếu mở đạo tràng niệm Phật thì chỉ một thời gian, nơi đó sẽ là đạo tràng của các chúng sanh ở các tầng không gian đến tu tập. Như vậy, việc này sẽ ảnh hưởng đến mọi người xung quanh. Chỉ có người ích kỷ, tâm nhỏ hẹp mới cho là thế, khiến reo rắc nên nỗi sợ hãi. Một đạo tràng niệm Phật tinh tấn chưa bao giờ như vậy.

Trước đây tôi từng soạn một bài nghi lễ cúng chúng sanh, khuyến khích mọi người giúp ích cho họ thì cũng có thông tin rộ lên rằng: “*Mời quý đến thì dễ mà đưa quý đi thì khó, sợ rằng lâu dần nhà mình sẽ trở thành ổ Ma*”. Vì sao Ma thích đi kiếm chuyện trên trọc người khác là bởi vì họ quá rảnh nên đi phá làm phá xóm, họ không có việc gì làm, không có thời gian tu tập, văn Kinh thánh pháp.

Ở thế gian cũng vậy, nhiều thanh niên không có việc gì làm nên tùm năm tùm ba lại và chỉ một thời gian là xảy ra chuyện. Hòa Thượng từng giải thích cho chúng ta hiện tượng Ma nhập, Ma ám, Ma phá là vì trong tâm có tâm Ma. Tâm Ma là tâm gì? Là tâm “*tự tư ích kỷ, ảo danh ảo vọng*”, muốn hưởng thụ “*năm dục sáu trần*” và “*tham sân si*”. Chỉ vì chìm đắm trong những tâm này nên Ma bên ngoài mới tác động được.

Ma nằm ở trong chính khởi tâm động niệm. Do đó, nếu Ma đến đây ở với tôi thì cũng tốt. Họ sẽ thấy tôi luôn tinh táo, không một chút ứ đọng, suốt ngày làm việc, gói bánh và đi khắp nơi cúng dường. Ví dụ như ngày hôm qua tôi gói bánh xong thì đi khắp mọi nơi để tặng từ Cần Thơ, Vĩnh Long và Thành phố Hồ Chí Minh rồi lại vòng trở về Đà Lạt. Cho nên, họ cũng sẽ không có thời gian để vọng tưởng hay đi phá phách người khác. Những vị Ma nào ở đây sẽ là những vị tinh tấn còn nếu lười biếng thì chắc đã bỏ đi.

Trong xã hội ngày nay, người ta đa phần luôn khởi tâm động niệm, chỉ nghĩ đến lợi thì mới làm và họ nhất định không chịu thiệt thòi một chút nào. Cảnh giới này khác xa so với tư cách của “*Người quân tử thấy lợi không màng, thấy khó dần thân*”. Hòa Thượng từng nói về tư cách ấy khiến tôi vô cùng cảm xúc. Người quân tử là người chưa học Phật mà họ đã có tâm cảnh đó, đương nhiên, người học Phật lại không nên thấy lợi

thì tìm đến, thấy khó thì bỏ đi. Nếu không làm được như vậy thì đây cũng là lý do khiến Ma ám, Ma phá.

Chúng ta phải biết rằng trong đời này hoặc trong đời quá khứ, chúng ta đã tạo ra nhiều oán nghiệp nên các oan gia trái chủ luôn muốn đòi lại món nợ năm xưa. Chỉ cần có cơ hội là họ liền xuất hiện. Bất cứ ai, bất cứ lúc nào, bất cứ nơi nào, chướng ngại và khó khăn sẽ xảy ra do chính oan gia trái chủ tạo ra, cho nên, chúng ta tuyệt đối không được có bất cứ một ý niệm tự đắc, tự mãn nào vì đây là cơ hội để họ tấn công.

Trong lịch sử Phật giáo đã có dẫn chứng về việc này. Ngài Ngô Đạt Quốc Sư sau khi gây oán thù với Tiều Thố trong tiền kiếp thì các kiếp về sau đều tu hành nghiêm túc. Trải qua như thế đến đời thứ 10, Ngài được phong tặng là Quốc Sư và được nhà Vua tặng cho chiếc ghế trầm hương, tỏa ra mùi thơm. Ngài liền khởi ý niệm: “*Chỉ có quốc sư như ta mới có được chiếc ghế trầm hương này!*”. Ngay lập tức, oan gia trái chủ của Ngài là Tiều Thố, liền xuất hiện, thành mụn ghẻ ăn thịt nơi đầu gối.

Chúng ta không nên nghĩ là mình không có oan gia trái chủ. Theo Hòa Thượng, sự xuất hiện của oan gia trái chủ là một việc tốt vì họ sẽ trở thành người nhắc nhở, khiến chúng ta phải thức liêm hơn, phải cẩn trọng hơn. Nếu đời sống luôn nhẹ nhàng, thuận buồm xuôi gió, không có chướng ngại thì tâm buông lung, chệnh mảng sẽ xuất hiện và tâm cầu vượt thoát sanh tử sẽ tan nhạt. Ngược lại, nếu đời sống thường đối diện bệnh khổ, nội tâm bức bách thì sẽ thấy thế gian này không phải là chốn dễ đùa, không đáng để ở lâu.

Chúng ta hãy quán chiếu lại nội tâm mình xem, phải chăng chúng ta đang phát tâm niệm Phật cầu sanh Cực Lạc hay phát tâm học Phật cầu giải thoát chỉ là ở trên hình thức, còn trong nội tâm vẫn là đang đắm chấp, quyến luyến sâu đậm vào thế gian này. Hôm qua sau khi xong việc, trên đường trở về Đà Lạt, tôi đi ngang qua Thành Phố Hồ Chí Minh, trong tâm tôi khởi lên niệm xót xa, cảm giác như đang bỏ lại điều gì đó. Tôi nhận ra ngay đó là “*tình chấp*” bởi lúc này, tôi đang rời xa con tôi, rời xa cháu tôi đang ở thành phố. Rõ ràng “*tình chấp*” vẫn khởi lên và nếu chúng ta không nhìn thấy nó thì không thể có cách gì để đối trị.

Cho nên, sau khi đã hiểu đúng về lý do vì sao bị Ma ám, Ma phá, khi nào oan gia trái chủ xuất hiện hay nhận ra rằng thế gian này không phải là chốn dễ đùa, chúng ta hãy mở rộng tâm lượng của mình, làm sao để mọi việc làm đều mang lại lợi ích cho chúng sanh ở các tầng không gian.

Từ nhỏ, tôi được nghe các cụ già thường nói rằng: “*Dương gian âm phủ đồng nhất lý*” nên chúng ta ở trên dương gian được ăn, được mặc thì người ta ở cõi âm cũng cần phải ăn, cần phải mặc. Vậy thì, chúng ta hãy phát tâm bố thí cúng dường cho các chúng sanh hay thậm chí có thể mời các chúng sanh hữu duyên, muốn phát tâm niệm Phật,

đến cùng niệm với mình. “*Đất có thổ công, sông có hà bá*” tức là mỗi nơi đều có phép tắc, đều có khuôn khổ, do đó, họ không thể đến niệm Phật rồi gây mất trật tự được.

Như nơi tôi đang ở đây, chẳng ai dám đến gây nhiễu loạn. Vì sao? Vì bản thân tôi không tùy tiện, giờ nào việc đó. Cho nên mọi người cần phản tỉnh vì sao mình bị Ma ám, Ma phá? Vì mình có tâm Ma. Nếu có thể mở rộng tâm lượng, chánh đại quang minh thì tự khắc mọi sự mọi việc sẽ khác.

Có người hỏi Hòa Thượng rằng: “*Buổi tối khi con niệm Phật, thường có một số hiện tượng kì kì quái quái, xin Ngài cho con hỏi đây là nguyên nhân gì?*” Quả thật có người có trạng thái mơ mơ hồ hồ, nửa tỉnh nửa mê, kì kì quái quái, thậm chí bản thân họ hoặc mọi người luôn có cảm giác rất lạnh xung quanh nơi họ ở. Nếu có hiện tượng đó thì phải xem lại tâm vì hiện tượng bên ngoài luôn phản chiếu tâm. Người luôn ở trạng thái rõ ràng định tĩnh thì không có hiện tượng kì kì quái quái như vậy.

Trả lời câu hỏi này, Hòa Thượng nói: “*Thông thường đồng tu học Phật đều có thể lí giải được. Đích thực là có số lượng rất lớn các chúng sanh mà mắt thường của chúng ta không nhìn thấy, như chúng sanh cõi Trời, cõi Ngã Quỷ, cõi Địa Ngục và cõi Súc sanh. Thế nhưng, Phật nói tất cả chúng sanh đều có Phật tánh. Trong quá khứ vô lượng kiếp, gần như họ đã từng tiếp xúc qua Phật pháp.*

“*Vậy tại sao họ vẫn bị đọa lạc trong ác đạo? Vì tuy họ được tiếp xúc Phật pháp, hiểu rõ về lí, thậm chí nói lí rất thông nhưng họ lại làm không được, không y giáo phụng hành nên không thể vượt qua nghiệp lực, vẫn bị nghiệp lực chi phối dẫn dắt.*

“*Chẳng những khi đang niệm Phật mà lúc giảng Kinh cũng là như vậy, có rất nhiều chúng sanh mà mắt thịt không nhìn thấy đều đến xung quanh chúng ta. Số lượng của họ vượt qua số lượng thính chúng ở hiện tại rất nhiều lần. Vượng khí mạnh sẽ lấn át các tật khí, còn nếu vượng khí suy (tức là tâm tu hành đã lười biếng, giải đãi, chệnh mảng) thì rất dễ dàng nhìn thấy các hiện tượng kì kì quái quái.*

“*Tuy nhiên, những chúng sanh này đến đều không có ác ý, họ đến để cùng tham gia tu học với chúng ta. Vì đạo tràng thường có thần hộ pháp nên những người đến được là những người rất thiện lương. Do đó, khi chúng ta niệm Phật, tu hành mà có cảm giác này tồn tại, thì chúng ta nên tinh tấn nỗ lực hơn, thúc liễm chính mình hơn”.*

Vì sao có nhiều chúng sanh ở tầng không gian đến tụ hội tại nơi có tu tập? Là vì họ có thiện căn, nên khi nghe thấy tiếng Kinh, tiếng chuông thì họ liền đến. Họ mong được nương nhờ. Nếu như đạo tràng có sự tu hành mạnh mẽ, giới luật tinh nghiêm, quy tắc quy điều nghiêm túc, thời khóa tu hành rõ ràng, thanh tịnh thì sẽ không ai thấy có hiện tượng lạ. Nhưng nếu như việc tu hành chệnh mảng, người đến tu có tâm ý không an tịnh, nhiều vọng tưởng thì các hiện tượng kì kì quái quái sẽ rất dễ dàng nhìn thấy.

Tất cả chúng sanh có thể đến với chúng ta đều là những người có duyên gần gũi với chúng ta. Biển đời mênh mông, gặp được là do có duyên. Vì vậy, một khi thấy các hiện tượng kì kì quái quái, chúng ta nên kiểm điểm lại khởi tâm động niệm, kiểm điểm lại đối nhân xử thế tiếp vật của mình xem có chánh không? Kiểm điểm rồi thì nỗ lực mà làm để đem công đức hồi hướng cho họ.

Hòa Thượng tiếp lời: ***“Gần đây có một số người đến nói với tôi rằng người ở cõi âm tu hành tinh tấn hơn người hiện tại. Họ cho biết rằng hiện tại họ cũng đang học Phật, cũng đang tụng Kinh Vô Lượng Thọ.”***

Người cõi âm quá khổ nên họ nói với các nhà ngoại cảm rằng họ muốn tu, muốn giải thoát. Người ở cõi quỷ hay các tầng không gian khác phát tâm tu hành mạnh mẽ hơn chúng ta là vì họ không có thân, không bị chướng ngại vì cái thân. Họ rất khổ, không thể tự chủ được vì luôn bị chi phối bởi gió nghiệp. Chính vì vậy mà sự cần cầu giải thoát của họ rất bức bách. Hiện tại chúng ta có thân nên vẫn muốn hưởng thụ, muốn để cái thân này thư thả một chút, thảnh thơi cũng đưa nó đi ăn nhà hàng một chút.

Cho nên những hiện tượng kì kì quái quái xuất hiện là do nội tâm chúng ta có vấn đề. Vượng khí của chúng ta đã suy yếu hay sự tinh tấn tu hành đã không vượt qua được nghiệp lực. Vậy phải làm thế nào? Phải thay đổi hoàn cảnh, nghĩa là, nếu tự lực của chúng ta không biết cách khai thông việc này, không thể khắc chế được hoàn cảnh, nhiều hiện tượng xấu vẫn diễn ra nơi mình thì phải thay đổi hoàn cảnh.

Đó là phải dựa vào tha lực, phải tham vấn, thưa hỏi thiện hữu tri thức, đặc biệt là ở cùng với người tinh tấn để mình cũng tinh tấn. Nếu đến đây với tôi, cùng làm việc cỡ như tôi thì có lẽ mấy con Ma hôn trầm cũng phải bỏ chạy. Chúng ta không nên để hiện tượng xấu, kì kì quái quái này lâu dần sẽ khiến bệnh trở nên trầm trọng, khó điều trị.

Phương pháp điều trị trước tiên là phải mở tâm rộng lượng! Tâm được mở ra thì mọi sự mọi việc đều thông thoáng, không bế tắc. Tâm nhỏ hẹp thì sẽ bế tắc, sẽ có chướng ngại. Ngày ngày hãy nghĩ đến mọi người, hãy quan tâm và tích cực giúp ích cho mọi người thì tự nhiên hoàn cảnh của mình sẽ chuyển đổi. Khi con người có tâm chân thật *“vì người khác”* thì năng lực của họ sẽ không bị hạn chế.

Đạo tràng của Hòa Thượng thường không có hiện tượng Ma nhập, chưa bao giờ có hiện tượng loạn Ma nhập lên rồi khóc lóc, rên la. Nếu chúng ta chân thật tu hành thì chúng sanh ở các tầng không gian đều được lợi ích. Cho nên Hòa Thượng nói đạo tràng không có định lực, không có sức tu hành của đại chúng thì người hiện tại sẽ sống trong cảnh khổ đau còn chúng sanh ở các tầng không gian sẽ không được nương nhờ nên họ sẽ tìm cách quấy phá.

Câu hỏi thứ hai: *“Kính bạch Hòa Thượng, sau khi phá thai rồi thì tụng Kinh Địa Tạng phải nên hồi hướng như thế nào?”* Chúng ta không nên canh cánh trong lòng việc này. Mỗi lần nhớ đến là mỗi lần phạm lỗi. Chúng ta không quên nhưng chúng ta

cũng không mang tâm khổ đau để nhớ đến việc đó. Trước kia vô tri, không biết nên người ta xui thì mình làm. Hiện nay, chúng ta biết rõ mình phạm sai lầm, đã ăn năn hối hận rồi, nên phải mang tâm tích cực làm một cách chí công vô tư nhiều việc thiện lành, nhiều việc lợi ích cho tha nhân, cho cộng đồng xã hội. Sau đó chúng ta đem công đức phước báu có được từ các việc thiện lành hồi hướng cho thai nhi. Nhất định không dùng thời gian rảnh để thỏa mãn tham dục của riêng mình.

Trả lời câu hỏi này, Hòa Thượng nói: ***“Phá thai là vấn đề nghiêm trọng. Phật nói với chúng ta con cái và cha mẹ có duyên phận rất sâu dày. Nếu không có duyên thì sẽ không đến. Có bốn loại duyên là báo ân, báo oán, đòi nợ và trả nợ. Nếu báo ân mà đến nhưng bạn đem nó phá đi thì ân thành thù. Lần sau gặp lại, chúng sẽ đến không phải để báo ân mà là báo thù. Nếu đến để báo oán mà bạn phá đi thì oán chồng thêm oán. Oán này càng kết càng sâu, đời đời kiếp kiếp oan oan tương báo không thể nào kết thúc.***

“Cho dù bạn có tin hay không thì đối với việc này không thể không cẩn trọng. Muốn hóa giải oán kết này, rất là phí sức, cho nên, đã khó giải thì bạn đừng nên kết. Tuy nhiên, có thể hóa giải được không? Nhất định phải y theo đạo lý và phương pháp mà Phật đã dạy để tu hành, không phải chỉ đọc vài bộ Kinh Địa Tạng là được. Nếu tụng Kinh Địa Tạng thì y theo đạo lý của Kinh Địa Tạng mà làm thì mới có kết quả.

Kinh điển dạy chúng ta thọ trì, đọc tụng, vì người điển nói. Thọ trì là gì? Là tiếp nhận đạo lý và phương pháp trong Kinh điển mà y giáo phụng hành. Bình thường mỗi ngày niệm mấy bộ Kinh chỉ xem là đọc tụng, không phải đem đạo lý và phương pháp trên Kinh để thực tiễn vào cuộc sống. Nếu không thực tiễn được thì đó không phải là thọ trì, chỉ là tự lợi. Điển thuyết là lợi tha, tự hành hóa tha. Phần nhiều người ta đã hiểu sai đi nghĩa chân thật của Kinh điển, cho nên, họ cho rằng đọc vài bộ Kinh, niệm vài câu Phật để hồi hướng cho họ thì có thể hóa giải được. Chân thật không thể hóa giải.

“Những việc nhỏ chúng ta cầu, có thể có được kết quả, thế nhưng vẫn có đại oán thù. Một người thâm thù đại hận với mình mà mình đem ân nhỏ, lợi nhỏ cho họ thì họ có tiếp nhận không? Họ sẽ không tiếp nhận. Mình phải đem tới một đại ân, đại lợi cho họ thì may ra họ mới tiếp nhận. Cho nên việc này là việc rất lớn, chỉ y theo đạo lý và phương pháp trên Kinh Phật dạy mà thật làm”. Nghĩa là cả đời này phải hy sinh phụng hiến, mang thân này làm việc lành, việc lợi ích cho cộng đồng, xã hội thì may ra có thể bù đắp được những lỗi lầm mà mình đã tạo.

Nếu tụng Kinh Vô Lượng Thọ, thì chí ít phải làm đến được 30% thì may ra có thể hóa giải. Vì lúc này, chúng ta đã có thể đủ tiêu chuẩn hạ phẩm hạ sanh. Người có thể vãng sanh Tịnh Độ thì tất cả oan gia trái chủ đều được lợi. Nếu làm được nhiều hơn 40 hay 50% thì phước báu nhiều hơn, năng lực từ trường được rộng hơn nên hóa giải được

nhanh hơn. Tụng tụng hay nhờ người tụng thì khó có năng lực siêu độ. Nhất định phải y theo đạo lý trên Kinh mà làm.

Nhiều người không tin việc này, tuy nhiên, không phải tin thì mới có và không tin thì không có. Có rất nhiều người tuy không nói ra nhưng bản thân họ đang đối diện với nhiều điều kì kì quái quái, trong tâm luôn bất an, toàn thân thì bệnh khổ nhưng đi khám bệnh thì không rõ nguyên nhân. Tuy họ không tin nhưng họ có cảm giác rằng có chúng sanh vô hình nào đó đang gây ra chuyện./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!